

טוראי קפטש, צבי

בן אסתר ויוסף, נולד ביום י"ג בשבט תרצ"א (31.1.1931) בבודפשט, בירת הונגריה, וגר עם משפחתו בעיר פורטשלמה, הונגריה. עם כיבוש הונגריה נרצחה אמו על-ידי הנאצים. צבי עלה לארץ בשנת 1941 במסגרת עליית-הנוער וחי בדוחק עם אביו ואחותו בביתו של דוד בחדרה. הוא למד בשקידה בבית-הספר היסודי, היה חריף-שכל ומהיר-תפיסה ושלט בשפות: הונגרית, אנגלית, עברית וערבית. בשנת תש"ה סיים את בית-הספר היסודי והחל לעבוד על-מנת לעזור למשפחתו. לא מאס בשום עבודה, בשדה ובכרם, בפרדס ובפלחה, הסתפק במועט והיה אופטימי. היה חבר בגדנ"ע.

בנחלת יצחק.

כשפרצה מלחמת-העצמאות והוא בן 17, התגייס כנהג והתחבב על חבריו. צבי השתתף בפעולות "נחשון", היה מפורצי המצור על ירושלים, ואחר-כך התנדב לגדוד הפשיטה בחטיבה 8. הוא נהרג בהפצצה על תחנת-האוטובוסים בתל-אביב ביום ט' באייר תש"ח (18.5.1948) בנהגו בג'יפ לרגל תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

צבי קפיטש

צבי נולד בבודפשט (הונגריה). התיתם בילדות מאמו, שנהרגה על ידי הגרמנים. בן שתיים עשרה עלה לארץ במסגרת עליית הנער, והצטרף אל אביו ואחיותיו שישבו בחדרה. סיים את בית הספר "תחכמוני" בחדרה. היה נער כשרוני, מהיר תפיסה, חרוץ ושקדן; חברותי וחביב על מוריו; צנוע ושונא יהירות. לא המשיך בלימודיו, כי נאלץ להשתכר למחית הבית. עבד כל עבודה: בשדה, בכרם ובפרדס. מטבעו היה מסתפק במועט, מלא אמונה, רציני ותמים. איש גדנ"ע מנעוריו. לאחר שלמד נהיגה במכונית עבר לעבוד כנהג. עם פרוץ מלחמת השחרור התנדב לצבא, והוא בן 17. השתתף כנהג במבצע "נחשון" (פריצת הדרך לירושלים). נפל בח' באייר תש"ח (17.5.1948), בהפצצת תל - אביב, ביסבו ליד ההגה בשעת מילוי תפקידו. הובא למנוחות בנחלת יצחק.

צבי קפיטש

ל ד מ ו ת ו

צבי חי עם אביו ואחותו בבית הדוד בחדרה. אף על פי שהמשפחה חיתה בדוחק הכניסו אביו לבית הספר בחדרה, כשהשפה העברית זרה לו לגמרי. הוא למד בשקידה, הבין כל פרט ואף העמיק בבעיות שונות. הוא הצטיין בחריפות שכלו ותפיסתו המהירה. לאחר שסיים את בית הספר לא המשיך בלימודים ופנה לעבודה. הוא חפץ לעזור לאביו ואחותו, והלך לעבוד, כדי להביא לחם לביתו. ימים קשים עברו עליו עד שהצליח להסתגל לחיים בארץ, לסביבות הזרות בהן עבד. אך תמיד ידע למצוא את השביל הנכון בדרכו. מצעירותו היה צבי חדור הכרה לאומית. הוא ראה כל דבר בפשטות ותמימות ילדותית.

מכאן גם תכונתו הפשוטה והסתפקותו במועט. הוא ידע, כי כל אשר קיבל הושג בקושי, משום כך עבד קשה כדי להשיג את חפצו. לא פעם ביקשהו אביו לא לעבוד יותר מדי; אך צבי לא שמע לו והמשיך בדרכו, דרך העבודה. הוא בחר בעבודות

צבי קפיטש

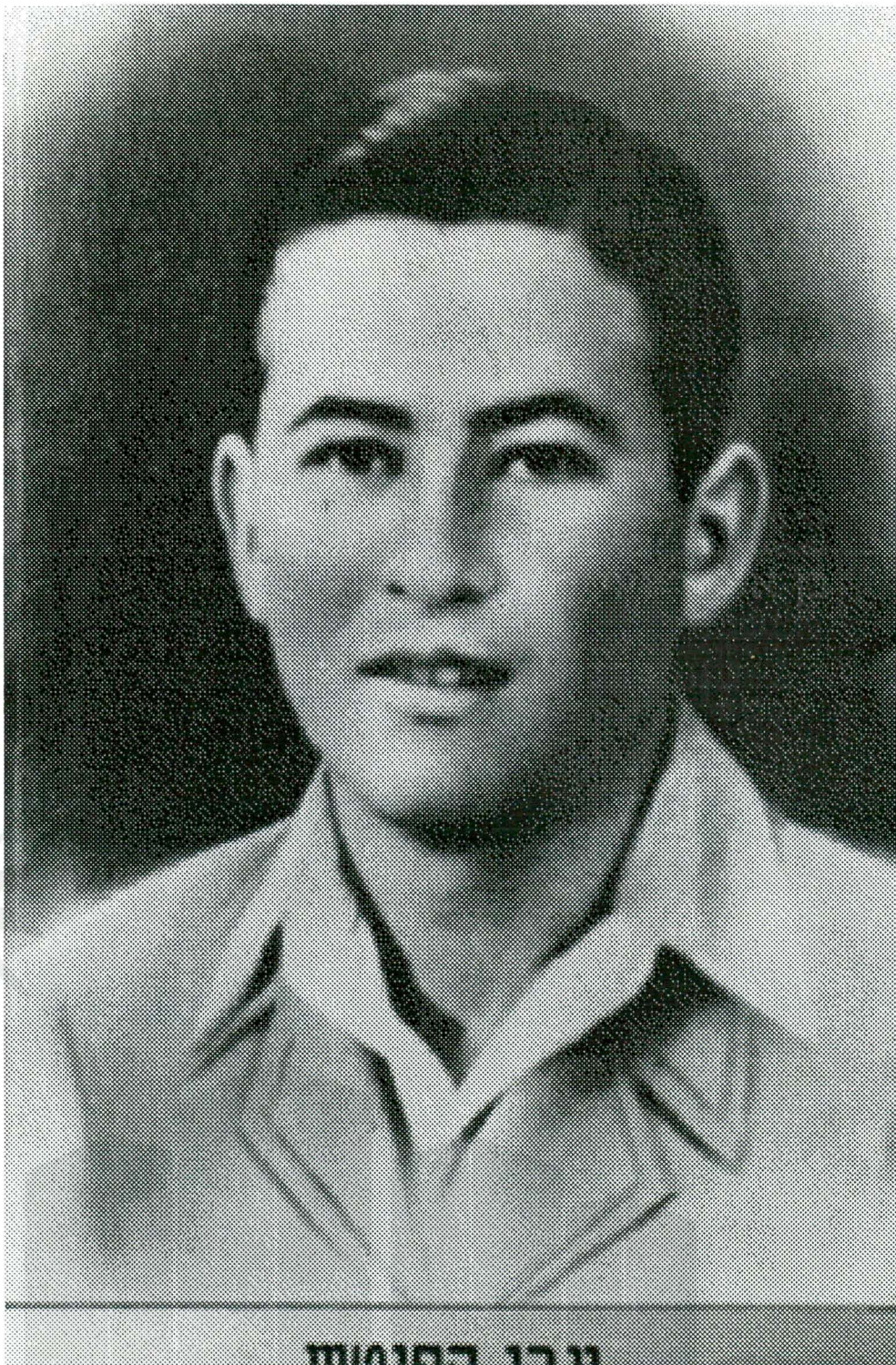
הקשות ביותר, בשדה או בכרם, בפרדס או בפלחה.
צבי היה נער בעל כשרונות, אך מעולם לא התגנדר בהם. היה
צנוע ועניו, נחבא אל הכלים. ככל חבריו היה אף הוא חבר
בגדנ"ע. עם פרוץ המלחמה היה בין הראשונים שהצטרפו
לשורות הלוחמים.
הוא עזב את עבודתו, עזב את ביתו והפך להיות לוחם, והוא
בן שבע עשרה שנה. הוא היה מסור למפקדיו ולתפקידיו,
השביע את רצון הממונים עליו. נכונותו
ותכונותיו המיוחדות חיבבהו על כל חבריו. ואכן, היה
צבי ראוי לאהבה זו. הוא השתתף בליווי השיירות לירושלים,
ופעמים רבות היו חייו נתונים בסכנה, שכן כווננו כדורי
האויב בראש ובראשונה אל היושבים אצל ההגה; וצבי היה
נהג. המכונית אשר ליוותה אותו כל זמן היותו בצבא היתה
אתו גם בנפלו. כדורי מוות של מטוס האויב פגעו בו בהפצצת
התחנה המרכזית בתל - אביב, בישובו בתוך מכונית צבאית.

ה מ ש פ ח ה

יד לבנים - חדרה

צבי קפיטש
בן אסתר ויוסף קפיטש

MI0157 171

18.5

31/01/31
17/05/48

י"ג בשבט תרצ"א
ח' באייר תש"ח

נולד ביום
נפל ביום